

(דף צא ע"א) וישש ועזים, וכמה דאתכלילן כל גוונין מעילא לתתא בצדיק, הכי אתכלילן כל גוונין מתתא לעילא בעמודא דאמצעייתא.

תא חזי ארבע ענפין רבבין הוו באילנא, ואינון הוו תרין דרועין ותריין שוקין, וכלהו בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה' ענפין זעירין דאינון זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ ב) ושמים בנות תבן, ואינון שעורא דה', ועל ה' ענפין הוה י' דאיהו כף הנה, ודא איבא דאילנא, וכמה שרטוטין מרקמן בכף הנה, דאינון גוונין שפירין דאיבא, דבהון אתפתחת שושנה דאתעבדת מינה איבא, ואינון פפתור ופרח, לששת הקנים היוצאים מן המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין בדרועא מינא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא גופא דאמצעייתא.

ברי בכל אלין תקונין פרא לאדם ובת זוגיה, (וא) ואיהו עבד פרודא לעילא בין קודשא בריה הוא ושכינתיה, דגרים לסלקא שכנינתא מקודשא בריה הוא, הכי קודשא בריה הוא סליק מניה בת זוגיה, ואסתלק קודשא בריה הוא מניה, דבאתר דלא שריא שכנינתא תמן, קודשא בריה הוא לא שריא תמן, ומנלן דאסתליק בת זוגיה מניה, כמה דאת אמר (בראשית ב יח) ויאמר יהו"ה לא טוב היות האדם לבדו, ודא גרים לעקב דאתמר ביה (שם לב כה) ויגדל יעקב לבדו, ובכהווא זמנא נצח ליה סמאל, ויגע בכף יריכו (שם כו), באן אתר פרח בגיד הנשה, דפרח י' מגיד הנשה דאיהי י' דיעקב, ואשתאר איהו עקב, דאיהו דש בעקב, ודא רזא וידו אוחות בעקב עשו (שם כה כו) דאיהו דש בעקב בגלותא ובעולא דמלכותא דשבעין אומין דהוא לזנב ולא לראש).

כמה דגרים אדם דשכינתא אתפרשת מקודשא בריה הוא, כמה דאת אמר (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ואשתאר קודשא בריה הוא יחידאי בלא מטרוניתא, ודא הוא דכתיב (ישעיה נז א) הצדיק אבה, מאי אבה, אבד למטרוניתא, ובגין דא לא טוב היות אדם לבדו (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו (שם), דא אחרא, דלית איהי בת זוגיה, מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, באסור וחייתר טומאה וטהרה פשר ופסול דם טהור ודם נדה, ובגין דא אוקמוהו זכה נעשה לו עזר, לא זכה כנגדו, דאסתלק מניה אתתא דאיהי עץ החיים, דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ראה חיים עם אשה אשר אהבת (קהלת ט ט), דעלה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, דאיהו הנה חרות על הלוחות, חירו ממלאך הפות, חירו משעבוד מלכות, חירו מקל מרעין בישין, מעניותא וטפשותא וצערא ודוחקא וכפנא, ועלה אתמר (דברים ח ט) ארץ אשר לא במספנות תאכל בה לחם וכו'.

אסתלק מניה, ואתייהב ליה אחרא מסטרא דסיהרא, דאתמר בה (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות וכו', דאיהי פלגו דילה חיים עותרא, ופלגו דילה מות עניותא, כגוונא דלפא דאתמר ביה (שם י ב) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, תרין בשותפוי, ובגין דא אם זכה עזר במלוא דסיהרא, ואם לא זכה כנגדו בחסרונה דסיהרא.

ערוות מסטרא די"ה, ע"ר י"ה תעור קשתה (חבקוק ג ט), ערוות מסטרא דו"ה לא תקרבו לגלות ע"ר ו"ה (ויקרא יח ו), ודא לילי"ת דאיהי ערוות אשה ובתה (שם יז), דאינון ה"ה, ערוות פלתי (שם טו)

דא י' זעירא דאדנ"י, דאיהי פלה האמורה בשיר השירים. תא חזי שכינתא תתאה אתקריאת
בתה מסטרא דאימא עלאה, פלה מסטרא דכ"ל כ"ל ה', אחות מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
שאר בשרו (שם ו) מסטרא דההוא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, מסטרא דדרגיה. (דף

צא ע"ב).

תקונא שבע וְחַמְשִׁין

בראשית תרי שב"א, ואינון תריז נקודין תרי יצירות, דאתמר בהון (בראשית ב יט) ויניצר יהו"ה
אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכו'. תא חזי פמה נשמתיז וכמה ציוריז צייר קודשא בריה הוא בדיקנא דמרפבות דלעילא,
דאינון חיות הקדש, דירתיז בני נשא נשמתיז מנייהו, ואייתי קודשא בריה הוא לאדם בגלגולא
על פלהו, לראות מה יקרא לו, ולא אשבח עזר בהון, הדא הוא דכתיב (שם יח) ולאדם לא מצא
עזר בנגדו, ואיהו קרא לון לכל חד שמיהן פפום חילא דלעילא, דאתמר בהון (ישעיה מ כו) המוציא
במספר צבאם לכלם בשם יקרא, לכל חיה ומלאך ואופן קרא לון בשם ידוע, לכל חד על
מתכונתו בעבודתו ובמשמרתו.

תא חזי אדם הוה ידע כל מלאך ואופן וחיה ושרף, כל חד דהוה ממנא על שליחותיה, ונהו
ידע כל שמא דכל חד דהוה פפום שליחותיה, והכי הוה קרי ליה, דהכי אשפחנא בפספר רזיא"ל
דאתייהב לאדם קדמאה, דמטרו"ן קרא ליה קודשא בריה הוא שמיהן סגיאין, לזמנין אתקרי
מיטטור"ר (מי"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחו"ן סגרו"ן (אטימו"ן) (נ"א אטמו),
אטמו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל, סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דעלותא, פתחו"ן בזמנא
דפתח תרעא דעלותא, (פסקו"ן) (נ"א פסקו"ן) בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה,
והכי כל שמיהן פפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמיה פפום שליחותיה, הדא הוא
דכתיב (שופטים יג יח) למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, וכפום ניסא דעבדין הכי איהו שמיהו.

ולכל שליחותא ושליחותא דלהון אית רנעא ושעתא ידיעא, ומזל ידיע, ויום ידיע, וככב ידיע,
ותמן אשתני, האי מלאך אתקרי בששים רבוא שמיהן דמלאכיא, הוא אתקרי חסדיא"ל בזמנא
דעביד חסד עם עלמא, גבריא"ל בזמנא דעביד גבורה בעלמא, סתוריא"ל בזמנא דסתיר בני
עלמא בגדפוי מאלין מלאכי תפלה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא ד) ותחת פנפיו תחסה צנה,
ואתקרי חתמא"ל בזמנא דחתים זכוון וחובין על בני עלמא, כתביא"ל בזמנא דכתב חובין
וזכוון.

וכל מלאכא פפום שמיה אית ליה קרא באורייתא, כתביא"ל על שם (שמות לב טז) והמכתב מכתב
אלהים הוא וגומר, זכריא"ל על שם זוכר ברית אבות, ואית ליה קרא זכרנו לחיים, ואתכפיא
בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריא"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה,

יתוא"ל) בַּתְּפֹאֲרֵת, מַלְכִּיא"ל בַּמְּלָכוֹת, לֵית מְלָאךְ דְּלִית לִיהַ עֲקָרָא וַיְסוּדָא בְּסַפִּירָן, וְכָל סַפִּירָה אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ וְהוּנָ"ה יְדִיעָה, וְכָל שְׂמֵהּוֹן תַּמְזָן אֵית לֹון עֲקָרָא וַיְסוּדָא.

וְהַאי פְּלָא נְקוּט בִּידָךְ דְּכָל מְמַנָּן דְּלַעִיל שְׂמֵהּוֹן דְּלַהוֹן תַּלְזִין בְּסַפִּירָן וַשְׂמֵהּוֹן כָּל חַד אֵית לִיהַ קָרָא עַל שֵׁם שְׂמָא דִּילִיהַ.

וְכָל מְלָאכְיָא דְּסוּסִיהוֹן סוּסִי אֲשָׁא, וּמְרַבּוּתִיהוֹן אֲשָׁא וְקִשְׁתוּתִיהוֹן אֲשָׁא וְרוּמְחִיהוֹן אֲשָׁא, וְכָל מְאִנֵּי קָרְבָא דְּלַהוֹן אֲשָׁא, יְסוּדִיהוֹן בְּגַבּוּרָה, וּמְלָאכְיָא חַפְלָה דְּאִנּוּן אֲשָׁא, יְסוּדָא דְּלַהוֹן בְּגִיחָנָם, וְאֵית מְלָאכְיָא דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכְיוֹ רִחוּת, יְסוּדָא דְּלַהוֹן בְּעַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, וְאֵית מְלָאכְיָא דְּאִנּוּן מְפִיא דְּרַקִּיעָא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שם קמח ד) וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מְסַטְרָא דִּימִינָא, בְּלַהוֹן עֲקָרִיהוֹן לְעִילָא, וְלִית מְלָאכְיָא דְּלֹא אֲשַׁתְּפַח בִּיהַ שֵׁם יְהוּ"ה, דְּאֲשַׁתְּפַח בְּכָל אֲתַר, בְּגוּוּנָא דְּנִשְׂמַתָּא דְּאֲשַׁתְּפַח בְּכָל אֲבַר וְאֲבַר, וּבְגִין דָּא אֵית לְבַר נִשׁ לְאִמְלָכָא יְהוּ"ה בְּכָל סַפִּירָן, וּבְכָל פְּרַסְיָן, וּבְכָל מְלָאכְיָן, וּבְכָל אֲבַר וְאֲבַר דְּבַר נִשׁ, דְּלִית אֲתַר פְּנוּי מְגִיחָ לָא בְּעִלְאִין וְלֹא בַּתְּפֹאֲרִין, יְהוּ"ה לָא אֲתַקְרִי בִּיחּוּדָא דְּאַרְבַּע אֲתוּוּן אֲלָא בְּעִלְתָּ הָעֲלוֹת דְּמִיחַד לֹון, וּבְגִין דְּאִיהוּ מִיחַד